

§ 7.

Den, som er eller som ønsker at blive fremmed Statsborger, kan ved kgl. Resolution løses fra sit statsborgerlige Forhold til Danmark. Løsningen sker i det sidste Tilfælde paa Betingelse af, at Ansøgeren inden en vis Frist bliver Statsborger i et andet Land.

§ 8.

De Kvinder, som ved Lovens Ikrafttræden har tabt dansk Indfødsret ved at indgaa Ægteskab med en Mand, der ikke har dansk Indfødsret, faar Indfødsret, saafremt de efter Ægteskabets Indgaaelse stedse har boet her i Riget. Flytter de ud af Riget, taber de dansk Indfødsret.

Lovens § 6 medfører kun Tab af Indfødsret for saadanne Personer, der opnaar 22 Aars Alderen senere end 3 Aars Dagen efter denne Lovs Ikrafttræden, samt for saadanne Personers Hustruer og Børn.

Iøvrigt kommer Lovens Bestemmelser til Anvendelse, saafremt det Forhold, der begrunder Erhvervelse eller Fortabelse af Indfødsret, ligger efter Lovens Ikrafttræden.

§ 10.

Den som er eller ønsker å bli fremmed statsborger, kan av Kongen, eller den han bemyndiger, løses fra sitt statsborgerlige forhold til Norge. Har ansøkeren ikke fremmed statsborgerrett, settes som vilkår, at han innen en viss frist blir statsborger i et annet land.

Overgangsbestemmelser.

§ 11.

Bestemmelsene i § 2 faar også anvendelse på personer, som er født før lovens ikrafttræden, men da ikke har fylt 21 år.

§ 12.

For den som har fylt 22 år før lovens ikrafttræden, eller som fylder 22 år i de første tre år efter lovens ikrafttræden, inntreer tap av statsborgerrett efter § 9, første og annet ledd, først ved utløpet av denne frist.

§ 13.

Den som har tapt norsk statsborgerrett efter lov av 21 april 1888 § 6 b ved å forlate landet for bestandig, men som ikke vilde ha tapt den efter reglene i denne lovs § 9, blir, såfremt han ikke har erhvervet fremmed statsborgerrett, igjen norsk statsborger ved skriftlig å anmelde sitt ønske derom for den norske sendemann eller den norske konsul på sitt bosted i utlandet.

10 §.

Vill någon, som är eller önskar bli va utländsk medborgare, erhålla befrielse från sitt svenska medborgarskap, göra därom ansökning hos Konungen. Bifalles dylik ansökning, vare, om sökanden ej redan är utländskmedborgare, som villkor stadgat, att sökanden inom viss tid skall hava förvärvat medborgarskap i annat land.

11 §.

Vill någon erhålla förklarande att han är svensk medborgare, må han därom göra ansökan hos Konungen, som, efter regeringsrättens hörande, äger meddela dylikt förklarande.

12 §.

Närmare bestämmelser angående ansökan, som i 5 § sägs, och den utredning, som erfordras för prövningen av sådan ansökan, så ock de föreskrifter, som eljest finnas erforderliga för denna lags tillämpning, givas av Konungen.

Övergångsbestämmelser.

13 §.

Den, som förlorat svenskt medborgarskap på grund av stadgandet i 7 § av lagen den 1 oktober 1894 om förvärvande och förlust av medborgarrätt, äger, såframt han icke förvärvat medborgarskap i annan stat samt förutsättningarna för förlust av medborgarskap enligt 9 § i denna lag icke heller äro för handen, åter-